

У Х В А Л А
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Товариства з обмеженою відповідальністю виробничо-комерційна фірма „РЕМБУДРЕСТАВРАЦІЯ“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень абзацу першого частини третьої статті 23 Закону України „Про прокуратуру“ від 14 жовтня 2014 року № 1697–VII

м. К и ї в
9 вересня 2021 року
№ 121-2(II)/2021

Справа № 3-122/2021(276/21)

Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Сліденка Ігоря Дмитровича – головуючого, доповідача,
Головатого Сергія Петровича,
Лемака Василя Васильовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Товариства з обмеженою відповідальністю виробничо-комерційна фірма „РЕМБУДРЕСТАВРАЦІЯ“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень абзацу першого частини третьої статті 23 Закону України „Про прокуратуру“ від 14 жовтня 2014 року № 1697–VII (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 2–3, ст. 12).

Заслухавши суддю-доповідача Сліденка І.Д. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. До Конституційного Суду України звернулося Товариство з обмеженою відповідальністю виробничо-комерційна фірма „РЕМБУДРЕСТАВРАЦІЯ“ (далі – Товариство) із клопотанням визнати такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними), положення абзацу першого частини третьої статті 23 Закону України „Про прокуратуру“ від 14 жовтня 2014 року № 1697–VII (далі – Закон).

Згідно з абзацом першим частини третьої статті 23 Закону „прокурор здійснює представництво в суді законних інтересів держави у разі порушення або загрози порушення інтересів держави, якщо захист цих інтересів не здійснює або неналежним чином здійснює орган державної влади, орган місцевого самоврядування чи інший суб’єкт владних повноважень, до компетенції якого віднесені відповідні повноваження, а також у разі відсутності такого органу“.

Суб’єкт права на конституційну скаргу вважає, що „вказівка“ в абзаці першому частини третьої статті 23 Закону на можливість здійснення прокурором представництва інтересів держави, які неналежно здійснює орган місцевого самоврядування, до компетенції якого віднесені відповідні повноваження, «безпідставно розширює повноваження прокурора на подачу позовів в інтересах місцевих рад підмінюючи поняттям „інтереси держави“ фактично інтереси конкретної територіальної громади».

На думку автора клопотання, оспорювані положення Закону не відповідають пункту 3 частини першої статті 131¹ Конституції України, згідно з яким прокуратура здійснює представництво інтересів держави в суді у виключних випадках і в порядку, що визначені законом. Товариство стверджує, що внаслідок застосування судами оспорюваних положень Закону було порушено такі гарантовані Конституцією України його права: право на повагу до гідності (частина перша статті 28), право користуватися об’єктами права комунальної власності (частина третя статті 41), право на підприємницьку діяльність (частина перша статті 42), право на рівність усіх учасників судового

процесу перед законом і судом (пункт 1 частини другої статті 129) у взаємозв'язку з правом на захист прав і свобод людини і громадянина судом (частина перша статті 55).

2. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу (частина перша статті 55); у конституційній скарзі має міститись обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Із аналізу конституційної скарги та долучених до неї матеріалів вбачається, що автор клопотання, цитуючи окремі норми Конституції України, законів України, посилаючись на Рішення Конституційного Суду України від 8 квітня 1999 року № 3-рп/99, не навів аргументів щодо неконституційності положень абзацу першого частини третьої статті 23 Закону, а фактично висловив незгоду із судовими рішеннями у його справі. Крім того, Товариство не погоджується із законодавчим регулюванням обставин представництва прокурором в суді законних інтересів держави, що не може вважатися належним обґрунтуванням тверджень щодо невідповідності Конституції України оспорюваних положень Закону в розумінні пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Отже, наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Товариства з обмеженою відповідальністю виробничо-комерційна фірма „РЕМБУДРЕСТАВРАЦІЯ“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень абзацу першого частини третьої статті 23 Закону України „Про прокуратуру“ від 14 жовтня 2014 року № 1697–VII на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**